

Buletin legislativ

Decembrie 2009

Medierea conflictelor	1
Drept societar	3
Drept financiar	6
Insolvență / faliment	7

Decembrie 2009

Buletin legislativ

Medierea conflictelor

Denumirea actului normativ	Legea nr. 370/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator („Legea nr. 370/2009”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 /03.12.2009
Intrare în vigoare	6 decembrie 2009
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">- Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator;- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.
Legături cu acte normative comunitare	<ul style="list-style-type: none">- Directiva Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, prin stabilirea de reguli minimale comune referitoare la asistența judiciară acordată în cadrul acestor categorii de cauze;- Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene 2008/52/CE privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială.
Dispoziții principale	<p>În ciuda interesului sporit pentru soluționarea disputelor prin metoda alternativă a medierii, precum și pentru profesia de mediator actuala Lege nr. 192/2006 a dovedit că are numeroase lacune care au împiedicat accesul la mediere și, implicit, degrevarea instanțelor de judecată.</p> <p>Legea nr. 370/2009 aduce o serie de modificări și completări vechii reglementări prin care sunt implementate dispozițiile Directivei Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene 2008/52/CE (cu termen de implementare pentru Statele membre – noiembrie 2010), respectiv cu privire la caracterul executoriu între părți al acordului de mediere, întărirea prevederilor referitoare la îndrumarea justițiabililor către mediere, organizarea Consiliului de mediere și a profesiei de mediator și introducerea instituției medierii în domenii noi.</p> <p>Astfel, menționăm mai jos câteva dintre noutățile legislative aduse de Legea nr. 370/2009 în domeniul medierii:</p>

- organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale trebuie să manifeste un rol activ în informarea justițiabililor asupra posibilității și a avantajelor folosirii medierii, respectiv în ceea ce privește îndrumarea acestora de recurge la mediere în vederea soluționării conflictelor. Pe această cale, se urmărește promovarea medierii ca o instituție reală alternativă de soluționare a disputelor cu consecința degrevării instanțelor de o serie de cauze.
- sunt introduse prevederi exprese privind libertatea de a presta servicii și dreptul de stabilire în legătură cu profesia de mediator. Astfel, cetățenii altor state ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, posesori ai unui document de calificare ca mediator, obținut în unul dintre aceste state sau în România, dobândesc calitatea de mediator în România. În egală măsură, mediatorii care au dobândit această calitate în România pot desfășura activitatea de mediere cu caracter permanent în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, dacă în aceste state dobândirea acestei calități nu este reglementată, în baza documentului care atestă că exercită legal această profesie în România.
- au fost aduse o serie de alte modificări în legătură cu organizarea și funcționarea profesiei de mediator. Printre acestea, cele mai semnificative privesc Consiliul de mediere și formarea profesională a mediatorilor. În acest sens, membrii Consiliului de mediere vor avea un mandat de 2 ani, care nu poate fi prelungit. În termen de o lună de la intrarea în vigoare a Legii nr. 370/2009 sunt programate alegeri pentru Consiliul de mediere. Totodată, se prevede faptul că mediatorii autorizați pot fi angajași cu contract individual de muncă doar în cadrul formelor de organizare reglementate în mod expres de lege.
- dispozițiile privind încheierea contractului de mediere, desfășurarea și închiderea procesului de mediere au făcut, la rândul lor, obiectul unor modificări și completări. În general, acordul de mediere are valoarea unui înscris sub semnătură privată. În cazul în care conflictul mediat vizează transferul dreptului de proprietate privată privind bunurile imobile, părțile vor prezenta acordul redactat de către

mediator notarului public sau instanței de judecată pentru îndeplinirea condițiilor de fond și de formă impuse de lege, sub sancțiunea nulității absolute. Acest lucru este, de asemenea, valabil în toate cazurile în care legea impune, sub sancțiunea nulității, îndeplinirea unor condiții de formă și de fond. În aceeași arie de interes, trebuie menționat faptul că înțelegerea părților, rezultată în urma parcurgerii procesului de mediere, poate fi supusă autentificării notarului public ori, după caz, încuviințării instanței de judecată. Hotărârea de expedient pronunțată de instanța de judecată în acest sens constituie titlu executoriu.

- procedura medierii se va aplica și în cazul conflictelor de drepturi de care părțile pot dispune din cadrul conflictelor de muncă, domeniu exclus în mod expres până la publicarea Legii nr. 370/2009.

Autor

cristian.radu@tuca.ro

Drept societar

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului ("OUG nr. 116/2009")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 /30.12.2009

Intrare în vigoare

14 ianuarie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1066 din 17 noiembrie 2004 („Legea nr. 31/1990”);
- Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 49 din 04 februarie 1998 („Legea nr. 26/1990”);
- Lege nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 839 din 13/09/2004 („Legea nr. 359/2004”).

Dispoziții principale

- **Necesitatea urgentării soluționării cererilor înregistrate la registrele comerțului**

În contextul crizei economice, OUG nr. 116/2009 instituie un set de măsuri necesare în vederea remedierii cât mai urgente a blocajului existent la oficiile

registriului comerțului, care duce la nerespectarea drepturilor comercianților, cu consecințe nefavorabile pentru circuitul comercial.

Astfel, se impune decongestionarea activității judiciare prin luarea unor măsuri energice de remediere a supraîncărcării instanțelor, respectiv fluidizarea procedurilor aferente activității comerciale, pentru asigurarea respectării termenelor de eliberare a certificatelor de înregistrare, de înscriere de mențiuni și a documentelor aferente, de soluționare a cererilor de înregistrare în registriul comerțului.

- **Modificări privind competența de soluționare a cererilor de înregistrare adresate registriului comerțului**

Prin derogare de la prevederile Legii nr. 26/1990 și ale Legii nr. 31/1990, competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registriul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, aparține directorului oficiului registriului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registriului Comerțului.

Cererile de înregistrare depuse la oficiile registriului comerțului anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi soluționate, de către directorul oficiului registriului comerțului de pe lângă tribunal și/sau de către persoana/persoanele desemnate, urmând a fi avute în vedere și termenele de soluționare anterior acordate.

- **Cererile adresate registriului comerțului rămase în competența secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul**

Următoarele cereri rămân în competența secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul:

- cererile formulate de Oficiul Național al Registriului Comerțului prin oficiile registriului comerțului de pe lângă tribunale care anterior intrării în vigoare a OUG nr. 116/2009 erau în competența de soluționare a judecătorului delegat se înaintează secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul, urmând a fi soluționate de urgență și cu precădere;
- constatarea dizolvării de drept potrivit art. 30 din Legea nr.

- 359/2004, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, aparține secției comerciale a tribunalului în a cărei circumscripție își are sediul comerciantul;
- radierea din registrul comerțului ca urmare a dizolvării în temeiul art. 237 din Legea nr. 31/1990, și al art. 30 și 31 din Legea nr. 359/2004, se dispune de secția comercială a tribunalului;
 - numirea lichidatorului în situațiile prevăzute la art. 237 alin. (7) din Legea nr. 31/1990, și la art. 31 alin. (4) din Legea nr. 359/2004, aparține secției comerciale a tribunalului;
 - în cazul fuziunii, inclusiv al fuziunii transfrontaliere, și în cazul divizării, competența de verificare a legalității hotărârii asupra fuziunii/divizării, precum și, după caz, a actului constitutiv ori a actului modificator și de a dispune înregistrarea acestora în registrul comerțului aparține secției comerciale a tribunalului.
- **Procedura de înregistrare a cererilor în baza de date a registrului comerțului de către directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnate**

În soluționarea cererilor directorul oficiului registrului comerțului pronunță rezoluții prin care se dispune autorizarea constituirii societăților comerciale, efectuarea tuturor înregistrărilor în registrul comerțului, a publicității, precum și înregistrarea în registrul comerțului a declarațiilor-tip pe propria răspundere și a datelor cuprinse în acestea, după caz, conform prevederilor legale în vigoare.

Rezoluțiile pronunțate în temeiul prezentului act normativ sunt executorii de drept.

Împotriva rezoluției directorului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare pentru părți și de la data publicării rezoluției sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

Plângerea formulată împotriva rezoluțiilor se soluționează de urgență și cu precădere, în condițiile dreptului comun.

Procedura de soluționare a cererilor de înregistrare prevăzută anterior nu are caracter contradictoriu și nu se desfășoară în ședință publică.

În cazul în care se solicită în mod expres acest lucru de către partea care a depus cererea sau reprezentantul acesteia, se va organiza audiență publică pentru

susținerea cererii înainte spre soluționare.

În condițiile în care cererile de înregistrare și documentele depuse în susținerea acestora nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, se acordă un termen de amânare de cel mult 15 zile libere, fără a se lua în considerare ziua când a început și ziua când s-a sfârșit termenul. La cererea motivată a solicitantului, termenul de 15 zile poate fi prelungit o singură dată, cu maximum 15 zile.

Comunicarea rezoluțiilor de amânare se realizează prin afișare la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și pe site-ul Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Dacă în termenul prevăzut anterior solicitantul nu își îndeplinește obligațiile dispuse prin rezoluția de amânare a directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau a persoanei sau persoanelor desemnate, cererile de înregistrare urmează a fi respinse.

În situația în care la cererile de înregistrare sunt depuse cereri de intervenție, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnate va/vor transmite dosarul secției comerciale a tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul comerciantul, unde vor fi soluționate de urgență și cu precădere.

În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va adopta, la propunerea Ministerului Justiției, proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea profesiei de registrator comercial.

Autor

gabriel.vasii@tuca.ro

Drept financiar

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar – bugetare („O.U.G. nr. 114/2009”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919/29.12.2009

Intrare în vigoare

29 decembrie 2009

Dispoziții principale

Prin O.U.G. nr. 114/2009 au fost adoptate o serie de măsuri economice de natură a asigura respectarea angajamentelor asumate de România prin semnarea acordurilor de împrumut cu organisme financiare internaționale.

În acest sens, instituțiile publice centrale și locale nu pot acorda personalului încadrat în structurile acestora tichete de masă. De asemenea, în bugetele

întocmite pentru anul 2010 ale instituțiilor publice centrale și locale nu sunt prevăzute sume pentru acordarea de tichete cadou sau tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.

Noul act normativ adoptat de Guvern a adus modificări și în ceea ce privește numărul maxim de posturi finanțat pentru învățământul preuniversitar de stat în anul 2010, acesta reducându-se de la 339.688 de posturi în anul 2004 la 321.677 de posturi pentru perioada 1 ianuarie – 31 august 2010, respectiv 306.677 de posturi pentru intervalul 1 septembrie – 31 decembrie 2010.

Totodată, O.U.G. nr. 114/2009 a abrogat dispozițiile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2004 privind acordarea unor facilități familiilor de pensionari care prevedeau posibilitatea persoanelor pensionate de a obține compensarea în bani pentru tichetele de călătorie pe calea ferată neutilizate.

Prin O.U.G. nr. 114/2009 au fost aduse și o serie de modificări mai multor acte normative prin care au fost extinse anumite termene de aplicare a unor dispoziții din cuprinsul respectivelor acte normative.

Autor

mariana.magherusan@tuca.ro

Insolvență / faliment

Denumirea actului normativ

Lege nr. 381 din data de 10 decembrie 2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc ("**Legea Concordatului Preventiv**")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 870/10.12.2009

Intrare în vigoare

11 ianuarie 2010

Dispoziții principale

Legea Concordatului Preventiv introduce posibilitatea aranjamentelor pre-insolvență între un debitor aflat în dificultate și o parte sau toți creditorii săi. Astfel, se creează posibilitatea pentru persoanele juridice aflate în dificultate de a salvarda întreprinderea, prin renegocierea amiabilă a creanțelor sau încheierea unui concordat preventiv, fără a apela la procedura insolvenței.

Nu pot beneficia de procedura reglementată de Legea Concordatului Preventiv:

- debitorii împotriva cărora s-a pronunțat o hotărâre irevocabilă de condamnare pentru infracțiuni economice;
- debitorii împotriva cărora a fost deschisă procedura insolvenței cu 5 ani anteriori ofertei de concordat preventiv;
- debitorii care au mai beneficiat de un concordat preventiv cu 3 ani

anteriori ofertei de concordat preventiv;

- debitorii care și/sau ai căror acționari/asociați/asociați comanditari sau administratori au fost condamnați definitiv pentru bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii prevăzute de prezenta lege;
- debitorii ai căror membri ai organelor de conducere și/sau supraveghere li s-a atras răspunderea în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, pentru aducerea acestuia în stare de insolvență, inclusiv în cazul în care împotriva acestora a fost deschisă procedura insolvenței cu 5 ani anteriori ofertei de concordat preventiv;
- debitorii care au înscris fapte în cazierul fiscal, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru început, Legea Concordatului Preventiv reglementează instituția mandatului ad-hoc, care are ca scop de realizarea de către mandatarul ad-hoc, în termen de 90 de zile de la desemnarea acestuia, o înțelegere între debitor și unul sau mai mulți creditori ai săi, în vederea depășirii stării de dificultate în care se află întreprinderea debitorului, salvagărdării întreprinderii, păstrării locurilor de muncă și acoperirii creanțelor asupra debitorului. Mandatarul ad-hoc este numit de către președintele tribunalului la cererea debitorului și trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență. Mandatul ad-hoc încetează prin denunțare unilaterală, la îndeplinirea scopului sau în cazul în care scopul nu a fost atins. Încetarea se constată tot de către președintele tribunalului. Trebuie menționat că această procedură este confidențială. Utilitatea efectivă a acestei instituții este însă discutabilă, din prisma aplicării prevederilor menționate.

În legătură cu actorii esențiali ai procedurii concordatului preventiv, Legea Concordatului Preventiv prevede pe scurt atribuțiile judecătorului-sindic, conciliatorului și ale adunării creditorilor concordatari, precum și aspecte formale cu privire la activitatea acestora în cadrul procedurii concordatului preventiv.

Proiectul de concordat preventiv trebuie să conțină:

- situația analitică a activului și a pasivului debitorului, certificată

contabil sau, după caz, auditată;

- cauzele stării de dificultate financiară și măsurile luate de debitor pentru depășirea acesteia până la depunerea ofertei de concordat preventiv;
- proiecția evoluției financiar-contabile pe următoarele 6 luni;
- planul de redresare, care trebuie să prevadă cel puțin: (a) reorganizarea activității debitorului, (b) modalitățile prin care debitorul înțelege să depășească starea de dificultate financiară, (c) procentul preconizat de satisfacere a creanțelor, care nu poate fi mai mic de 50%, (d) termenul-limită pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat nu poate depăși 18 luni de la data încheierii concordatului preventiv (termenul poate fi prelungit, la expirarea acestuia, o singură dată, cu acordul tuturor creditorilor, pentru maxim 6 luni suplimentare).

Pe scurt, deschiderea procedurii concordatului preventiv are în vedere următorii pași:

- debitorul înaintează către judecătorul sindic cererea de deschidere a procedurii, împreună cu propunerea de numire a conciliatorului provizoriu;
- judecătorul sindic numește conciliatorul provizoriu;
- în termen de 30 de zile de la numire, conciliatorul, împreună cu debitorul, elaborează lista creditorilor și oferta de concordat, care include proiectul de concordat preventiv, și realizează formalitățile de publicitate și opozabilitate cu privire la acestea (notificări, înregistrarea în registrul special de la grefa tribunalului, menționarea în registrul comerțului);
- oricare dintre părțile implicate poate solicita negocierea proiectului de concordat;
- în maxim 30 de zile de la primirea ofertei, creditorii trebuie să voteze concordatul preventiv, care se consideră aprobat cu votul pozitiv al majorității reprezentând $\frac{2}{3}$ din valoarea creanțelor acceptate și necontestate (fără a ține seama de voturile pozitive ale anumitor categorii de creditori, e.g. afiliații debitorului sau ai managementului acestuia etc.);

- în minim 30 de zile de la respingerea proiectului de concordat, debitorul poate face o nouă ofertă de concordat preventiv;
- după aprobare, judecătorul-sindic constată concordatul preventiv, care odată aprobat trebuie notificat creditorilor și înscris în registrul comerțului.

Concordatul constatat poate fi făcut opozabil tuturor creditorilor, prin omologarea acestuia de către judecătorul sindic, la cererea conciliatorului, dacă:

- întreprinderea debitorului este în stare de dificultate financiară;
- valoarea creanțelor contestate și/sau în litigiu nu depășește 20% din masa credală;
- concordatul preventiv a fost aprobat de creditorii care reprezintă cel puțin 80% din valoarea totală a creanțelor.

Înainte de votul creditorilor cu privire la concordat, debitorul poate solicita suspendarea provizorie a executărilor silită, până la publicarea concordatului preventiv aprobat sau până la respingerea acestuia - judecarea acesteia fiind de competența judecătorului sindic.

De la data comunicării constatării concordatului, se suspendă de drept orice urmărire silită inițiată de creditorii concordatari, curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora și curgerea dobânzilor, penalităților și a oricăror cheltuieli aferente creanțelor creditorilor concordatari.

Omologarea concordatului atrage suspendarea tuturor procedurilor de executare silită și, pe durata acestuia, nu se poate deschide procedura insolvenței împotriva debitorului.

Pe durata procedurii, debitorul își continuă activitatea obișnuită, sub supravegherea conciliatorului și a adunării creditorilor, în condițiile prevăzute în concordatul preventiv.

Procedura concordatului preventiv se poate încheie:

- prin anulare;
- prin rezoluțiune, pentru încălcarea gravă a concordatului de către debitor, cu acordarea de daune-interese creditorilor, conform dreptului comun;
- prin încetare fără culpa debitorului, în cazul imposibilității de realizare constatate de către judecătorul-sindic, la solicitarea

conciliatorului.

Concordatul preventiv poate fi opus autorităților bugetare, cu condiția respectării legislației aplicabile în materia ajutorului de stat, cu acordul ANAF (care poate fi prezumat) și cu aprobarea comisiei interministeriale.

Din perspectivă practică, sunt de așteptat dificultăți în aplicarea prevederilor Legii Concordatului Preventiv, datorită lipsei unor definiții necesare pentru unii dintre termenii utilizați, datorită necorelării unor termene și dificultăților de interpretare cauzate de aceste deficiențe/neconcordanțe.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator senior (cristian.radu@tuca.ro)